

ויהי לְיַד שׂוֹר וְחִמּוֹר. אֲוָתֶם שְׁנִי גּוֹרֵי דִין, שְׁכַשְׁנִיהם מִתְחַבְּרִים יְחִיד, לֹא מִתְחַבְּרִים אֶלָּא לְקָרְעַלְעַלְעַלְמָלָם, וְלֹכֶן בְּתוֹךְ (דברים כב) לְאָ

תְּחִרְשָׁבֶשׁוֹר וּבְחִמּוֹר יְחִידָו.

צָאן וּבָעֵד וּשְׁפֵחָה - אלֵינוּ הַם כְּתָרִים פְּחַתּוֹגִים שְׁהָרָג הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְרִים, (שםות יב) בְּכּוֹר בְּהַמָּה, (שם) בְּכּוֹר הַשְׁבִּי, (שם יא) בְּכּוֹר הַשְּׁפֵחָה. זֶהוּ שְׁבַתּוֹב צָאן וּבָעֵד וּשְׁפֵחָה. מִיד קַיהֲעָשׂו פּוֹחַד וְצָאתָא בְּגַדּוֹ, וּפְחַד קַיהֲעָשׂו מַיעֲקָבָבָמַעַשׂ. לְאַישׁ שְׁהָרָג הַוְּלָךְ בְּדָרָךְ. עַד שְׁהָרָג הַוְּלָךְ, שְׁמַע עַל לְסֻטִים אֶחָד שְׁהָרָג אָוֹרֵב בְּדָרָךְ. פְּגַשׂ אָוֹתוֹ אִישׁ אַחֲרָ, אָמַר לוֹ: מִמֵּי אַפְּהָ? אָמַר לוֹ: אַנְיָ מַלְגִּיאָן, פְּלוּנִי. אָמַר לוֹ: סְטָה לְךָ מִלְפָנֵי, שְׁפֵל מֵי שְׁקָרְבָּאָלִי, אַנְיָ מַבְּיאָ נְחַשׁ אֶחָד שְׁהָרָג אָוֹתוֹ. הַלְּךָ אָוֹתוֹ הַאִישׁ לְאַוְתּוֹ הַלְגִּיאָן. אָמַר לוֹ: אִישׁ אֶחָד בָּא, וְכָל מֵי שְׁקָרְבָּאָלִי, נֹשֶׁךְ אָוֹתוֹ נְחַשׁ אֶחָד שְׁהָרָג אָמֵא, וְמַת.

שְׁמַע אָוֹתוֹ לְגִיּוֹן וִיפְחַד. אָמַר: יִפְהָ שָׁאַלְךָ עַמּוֹ וְאַתְּפִיסָּעַמּוֹ. עַד שְׁרָאָה אָוֹתוֹ אָוֹתוֹ הַאִישׁ, אָמַר: אֹוי וְאַבּוֹי שְׁעַכְשָׁו יְהָרָג אָוֹתוֹ אָוֹתוֹ הַלְגִּיאָן. הַתְּחִילָה לְהַשְׁפָחוֹת וְלְכָרָעַבְנָגְדוֹ. אָמַר אָוֹתוֹ לְגִיּוֹן: אַלְמַלְא הַיָּה לֹא בְּיוֹדוֹ נְחַשׁ לְהָרָג, לֹא הַיָּה מְשַׁתְּחֹווֹ בְּלֹא כְּנָגְדי. הַתְּחִילָה הַלְגִּיאָן לְהַתְגָּאוֹת. אָמַר: הַוְּאֵיל וְכָל בָּקָר בְּרָע לְגַגְדי, לֹא אָהָרָג אָוֹתוֹ.

בָּקָר אָמַר יְעַקְבָּב, עַם לְבָנָן גְּרָטִי וְאַחֲרָ עד עַפְהָה. עַשְׁרִים שָׁנָה הַתְּאַמְּרָתִי עַמּוֹ, וְאַנְיָ מַבְּיאָ נְחַשׁ לְהָרָג בְּנֵי אָדָם. שְׁמַע עַשְׂוֹ, אָמַר, אֹוי מִי קִוּם לְפָנָיו, שְׁעַכְשָׁו יְהָרָג

נְפִיק

דְּלֹא סָלִיק בִּידֵי בְּלָום. וְיַהֲיֵה לְיַד שׂוֹר וְחִמּוֹר, אַיִלָּן תְּרֵין גּוֹרֵי דִין, דָבֵד מִתְחַבְּרֵן תְּרוּוֹוִיהַיְהָ כְּחִדְא, לֹא מִתְחַבְּרֵן אֶלָּא לְאַבָּאָשָׁא עַלְמָא. וּבְגַיְן פָּקָד בְּתִיבָב, (דברים כב) לֹא תְּחִרְשָׁבֶשׁוֹר וּבְחִמּוֹר יְחִידָו.

צָאן וּבָעֵד וּשְׁפֵחָה, אַלְיָן אַיִלָּן בְּתֵרֵי תְּפָאי רְקַטְל גְּרָשָׁא בְּרִיךְ הַוְּא בְּמִצְרִים (שםות יב) בְּכּוֹר בְּהַמָּה (שםות יב) בְּכּוֹר הַשְׁבִּי (שםות יא) בְּכּוֹר הַשְּׁפֵחָה, הַדָּא הַוְּא דְכִתְבֵּן צָאן וּבָעֵד וּשְׁפֵחָה. מִיד מִסְתְּפֵי הַוְּה עַשְׂוֹ וּנְפַק לְקָדְמוֹתִיהָ, וְדַחְילָוּ הַוְּה לִיהְיָה מַיְעָקָב בְּמַה דְּהֹוָה לִיהְיָה לְיַעֲקָב מַעַשָּׂוֹ.

לְבָר נְשָׁהָרָה אַזְיָל בְּאַרְחָא, עַד דְּהֹוָה אַזְיָל שְׁמַע עַל חַד לְסֻטִים דְּהֹוָה כְּמַן בְּאַרְחָא, פְּגַע בְּיַהְיָה בָר נְשָׁהָרָה. אָמַר לִיהְיָה מִמְּפָאָן אַנְתָּ, אָמַר לִיהְיָה מִפְּלוּנִי לְגִיּוֹן אַנְתָּ, אָמַר לִיהְיָה סְטִי לְךָ מִגְּבָאִי דְכָל מִאָן דִקְרִיב בְּהַדָּאִי חַד חַוִּיא אַנְתָּ מִיִּתְיָי וְקַטְלִיל לִיהְיָה. אַזְוָל הַהְוָא בָר נְשָׁהָרָה לְגִיּוֹן, אָמַר לִיהְיָה חַד בָר נְשָׁהָרָה וְכָל מִאָן דִי קַרְבִּיב בְּהַדָּה נְשַׁבְּיהָ חַד חַוִּיא דְּהֹוָה מִיִּתְיָי (דף קס ע"א) וּמִיִּתְיָה.

שְׁמַע הַהְוָא לְגִיּוֹן וְדַחְילָל, אָמַר יָאֹתָה דְאַזְיָל לְקַבְּלִילָה וְאַתְּפִיסָּה בְּהַדָּה. עַד דְּחַמָּא לִיהְיָה הַהְוָא בָר נְשָׁהָרָה, אָמַר, וּוְיַדְשַׁתָּא יְקַטְלִינִיהָ הַהְוָא לְגִיּוֹן. שָׁאָרִי סָגִיד וּבְרָע לְקַבְּלִילָה. אָמַר הַהְוָא לְגִיּוֹן, אַלְמַלְא הַוְּה לִיהְיָה בִּידָה חַוִּיא לְקַטְלָא, לֹא סָגִיד כְּוֹלִי הַאִי לְקַבְּלִילִי. שָׁאָרִי לְגִיּוֹנָה לְאַחֲגָאָה, אָמַר, הַוְּאֵיל וְכָל בָּקָר בְּרָע לְקַבְּלִילִי לֹא אַקְטַלִינִיהָ. בָּקָר אָמַר יְעַקְבָּב עַם לְבָנָן גְּרָטִי וְאַחֲרָ עד עַפְהָה, עַשְׁרִים שָׁנָה אַתְּאַחֲרִית עַמְּיהָ וְאַנְיָ מִיִּתְיָי חַוִּיא לְקַטְלָא בְּנֵי נְשָׁהָרָה. דְּהַשְּׁתָא יְקַטְלִינִיהָ. מִאָן יְקוּם קְמִיהָ

אותו יעקב בפיו. התחליל לצאת
בגנוו' להחפיש עמו.
בין שראה אותו מה כתוב?
וירא יעקב מאר ויצר לו. בין
שקרב אליו, התחליל לברע ולסגד
לפניו, זהו שפטותיו וישתחו
ארצחה שבע פעמים עד גשטו עד
אחים. אמר עשו, אל מלא כל קה
quia עמו, לא ישתחוו בגני.
התחליל להתגאות.

בא ראה מה כתוב בבלעם
(במדבר כב) ויבא אליהם אל בלוועם
לילה. בלבן כתוב (בראשית לא)
ויבא אלהים אל לבן הארמי
בחלום הלילה ויאמר לו השם
לך פן תדבר עם יעקב מטוב
וגו'. פן תדבר? פן מעשה ליעקב
רעיה צוריך לכתוב! אלא לבן לא
דרך אחורי יעקב בלחם גבורים
לערך בו קרב, שהרי חיל יעקב
ובניו גדול ממנה, אלא להרגנו
בפיו ולהשמדיו את הכל. זהו
שפטות ארכמי אבד אבי.

ולבן כתוב פן תדבר ולא פן
מעשה. וכתווב יש לאל ידי
לעשנות. מניין היה יודע שיכלה
היתה בירדו? אלא כמו שנאמר
אלهي אביכם אם אש אמר אליו.

ויזדי העדות שזכה הקדוש ברוך
הוא להעיר, שפטותם (דברים כ)
וענית ואמרת לפניו ה' אלハイיך
ארמי אבד אבי וגו'. ענית - כמו
שנאמר (שמות כ) לא מענה ברעך,
(דברים יט) ענה באחים.

בתוב בבלעם (במדבר כד) ולא הלק
כפעם בפעם לקרה נחשים,
שבה הוא דרכו - שהוא היה
מנחש. בלבן כתוב (בראשית ל)
נחותתי, שהשאית בכספיו
ובכספיו בעסק של יעקב,
וכשרצה להאביר את יעקב
בנחותים ובפושפים שלו, ריצה
לאבדו, ולא עזבו הקדוש ברוך
הוא.

לקדמותיה לאתפיפיס עמיה.

בין דחמא ליה מה כתיב וירא יעקב מאר
ויצר לו, בין דקריב בהדריה שארי ברע
וסגיד ל渴בליה. הדא הוא דכתיב ויישתחוו
ארצחה שבע פעמים עד גשטו עד אחיו. אמר
עשו אל מלא כל קה הוה עמיה, לא סגיד
לקבלי, שארי לאתגאה.

הא חזי, מה כתיב בבלעם (במדבר כב) ויבא
אליהם אל בלוועם לילה. בלבן כתיב
(בראשית לא) ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום
הלילה ויאמר לו השם לך פן תדבר עם
יעקב מטוב וגו'. פן תדבר, פן מעשה ליעקב
רעיה מבעי ליה. אלא לבן לא רדף אבתരיה
דייעקב בחילא דגבורין לאגחא ביה קרבא.
דהא חילא דייעקב ובינוי רב מגיה, אלא
למקטליה בפומיה ולשיצאה כלא. הדא הוא
דכתיב ארמי אובד אבי.

ובגין כה, פן תדבר, ולא כתיב פן מעשה.
וכתיב יש לאל ידי לעשנות. מניין הוה
ידע דיכלתא הוה בידיה. אלא כמה דאמר
אלהי אביכם אם אש אמר אליו וגו'.

וזא הוא סחדותא, דפקיד קדשא בריך הוא
לאסחדא. דכתיב (דברים כו) וענית ואמרת
לפנוי יי אלהייך ארמי אובד אבי וגו'. וענית,
כמה דאת אמר, (שמות כ) לא מענה ברעך. (דברים
(ט) ענה באחים.

בתיב ביה בבלעם (במדבר כד) ולא הלק כפעם
בפעם לקרה נחשים, דהכי הוה
ארחיה דאייה הוה מנהש. בלבן כתיב, (בראשית
ל) נחותתי, דאשכח בחרשוי ובקסמוני בעסקא
דייעקב, וכד בעא לאובדא ליעקב בנחשה
ובחרשא דיליה בעא לאובדא, ולא שבקיה
קדשא בריך הוא.